

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/305/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812212997
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812212997.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa K., so sídlom S., M. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného X., so sídlom S., M. X, proti odporčyni B. D., bytom Q. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu H., so sídlom M., C. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného W.. X. J., advokátom so sídlom T., W. X/X., o zaplatenie 88,46 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. decembra 2013, č.k. 14C/52/2013-105, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku V. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 16,34 Eur, k rukám právneho zástupcu W.. X. J., advokáta, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 9,87 Eur, výrokom III. upravil Daňový úrad S., aby po právoplatnosti tohto uznesenia vrátil navrhovateľovi na jeho adresu krátený súdny poplatok za návrh v sume 9,87 Eur, ktorý bol zaplatený dňa 23.07.2013 kolkovými známkami v celkovej sume 16,50 Eur, výrokom IV. odporčyni nepriznal právo na náhradu trov konania a výrokom V. uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 48,82 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporčyňu zaplatiť 88,64 Eur s príslušenstvom, ako záväzku, ktorý vznikol riadnym nesplatením úveru, ktorý odporčyni poskytol právny predchodca navrhovateľa A. Dňa 11.10.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie, ktorým H., so sídlom v M., C. X, zastúpené W.. X. J., advokátom oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa vo veci dňa 20.11.2012 vydal platobný rozkaz, č.k. 17Ro/235/2012-60, ktorým odporčyňu zaviazal na úhradu žalovanej sumy. Dňa 04.01.2013 bol súdu doručený odpor vedľajšieho účastníka podaný proti platobnému rozkazu, pričom v ňom zároveň vzniesol námietku premlčania pohľadávky a uplatnil si náhradu trov konania za dva úkony právnej služby. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.12.2013. Dňa 11.12.2013 bolo súdu doručené späťvzatie žalobného návrhu. Navrhovateľ v ňom uviedol, že svoj návrh berie v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku a navrhoval aby súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vzhľadom na späťvzatie návrhu súd prvého stupňa konanie zastavil v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. Súhlas odporčyne nebol potrebný, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej. O vrátení súdneho poplatku kráteného o sumu 6,63 Eur bolo rozhodnuté podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v platnom znení. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., s odôvodnením, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a to späťvzatím žaloby. Odporčyni trovy konania nevznikli, resp. si ich náhradu neuplatnila. Vedľajší účastník si náhradu

trov konania uplatnil v odpore proti platobnému rozkazu doručenom súdu dňa 04.01.2013. Súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, v celkovej výške 48,82 Eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 16,60 Eur, vyjadrenie k žalobnému návrhu zo dňa 24.04.2013 16,60 Eur a 2x režijný paušál á 7,81 Eur, sumu 15,62 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku V. o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/420/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Mal za to, že v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor a trovy právneho zastúpenia sú značne neprimerané k výške žalovanej pohľadávky. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,65 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť aj náhradu trov odvolacieho konania odporkyne vo výške 16,34 Eur, a to za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporkyne, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštatná právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval

za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vnáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník- združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku V. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 88,64 Eur s príslušenstvom. Súdu prvého stupňa bolo faxom dňa 11.12.2013 a následne písomným podaním, doručeným dňa 16.12.2013, podané späťvzatie návrhu navrhovateľa v celom rozsahu, ktorým žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyňi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyňi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 48,82 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník

tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 04.01.2013 doručil súdu prvého stupňa odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.11.2012, č.k.17Ro/235/2012-60, v ktorom zároveň právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezohľadil ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku V. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,34 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 48,42 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 14.02.2014 + režijný paušál 8,04 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,34 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.